U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **a)V. K.**, **b) F. D**, **c) J. B.**, **d) M. K.**, **e) J. M.**, **f) P. K.**, **g) A. Š.**, **h) V. C.**, **ch) J. F.**, **i) M. N.**, **j) R. R.**, **k) B. Č.**, **l) T. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, proti neoznačenému rozhodnutí žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Nc 8/2008 - 60,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě v záhlaví uvedeným usnesením odmítl podání žalobců proti neoznačenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení nazvané „*společná žaloba podaná na vládnoucí stát České republiky, která prostřednictvím ČSSZ Praha, 5, Křížová 25, svými zákony tvrdosti, kde patří hlavně zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, vědomě od roku 1995 až do 1. 7. 2006 poškozovala hornické důchodce pracující pod zemí...*“, kterým se domáhali soudního přezkumu, aniž by však na výzvu Krajského soudu v Ostravě doložili konkrétní rozhodnutí správního orgánu, které by měl soud přezkoumat. Podání tak nesplňovalo náležitosti ve smyslu § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) a Krajský soud v Ostravě proto řízení o tomto podání podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl. Zároveň bylo vyloučeno k samostatnému řízení podání žalobce V. C.

Proti usnesení Krajského soudu v Ostravě podali žalobci včas kasační stížnost, aniž by však byli zastoupeni advokátem. Krajský soud proto žalobce usnesením ze dne 18. 3. 2010, č. j. 1 Nc 8/2008 - 78, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnili podání ze dne 7. 12. 2009 a 9. 12. 2010 tak, že budou zastoupeni advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a dále aby uvedli, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadají, sdělili konkrétní důvody kasační stížnosti a údaj o doručení napadeného usnesení.

Krajský soud zároveň žalobce poučil o tom, že neodstraní-li uvedené nedostatky kasační stížnosti, bude tato odmítnuta. Usnesení bylo žalobcům (kromě zemřelého M. K.) doručeno, ti však zůstali nečinní a do dnešního dne plnou moc nepředložili.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle ust. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobami oprávněnými (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci však nebyli zastoupeni advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Krajský soud v Ostravě je ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobci ale výzvu soudu nerespektoval.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nejvyššímu správnímu soudu je dále z úřední činnosti známo, že po podání kasační stížnosti zemřel dne 21. 1. 2010 stěžovatel M. K., o dědictví po stěžovateli rozhodl Okresní soud v Karviné usnesením č.j. 36 D 297/2010-50 ze dne 29. 9. 2010.

Podle ustanovení § 107 odst. 2 o. s. ř. ztratí–li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost, o něž v řízení jde.

Nejvyšší správní soud při posuzování podmínek řízení nejprve seznal, že povaha věci sama o sobě nebrání pokračování v řízení, neboť přezkum zákonnosti správního rozhodnutí typově neodpovídá překážkám demonstrativně vypočteným v ustanovení § 107 odst. 5 o. s. ř. a úmrtí stěžovatele by na meritorní posouzení věci nemělo bez dalšího žádný vliv. Při úvahách o procesním nástupci zemřelého stěžovatele v projednávané věci pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že úprava obsažená v § 63 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění na projednávanou věc nedopadá (jednalo se o pouhou polemiku o tvrdosti zákona č. 155/1995 Sb., nikoli o uplatněný nárok na dávku důchodového pojištění) a ani s přihlédnutím k rozhodnutí o dědictví nelze v souzené věci určit podle § 107 odst. 2 o. s. ř. procesního nástupce stěžovatele pro toto řízení. Nedostatek způsobilosti být účastníkem řízení je svojí povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení,

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost uvedeného stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Stran kasační stížnosti V. C. proti napadenému usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2009, č. j. 1 Nc 8/2008 zdejší soudu již pouze nad rámec rozhodnutí uvádí, že řízení o podání žalobce V. C. Krajský soud v Ostravě uvedeným usnesením vyloučil k samostatnému řízení. Usnesení o vyloučení žaloby k samostatnému řízení je stejně jako usnesení o spojení věcí ke společnému řízení usnesením, jímž se pouze upravuje vedení řízení podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a kasační stížnost proti němu by bylo nutno i v případě zastoupení stěžovatele advokátem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. listopadu 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu